

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 130/2025-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a zo sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Petra Molnára v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] t. č. [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 6Nt/1/2025 zo 14. februára 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 4. marca 2025 doručená sťažnosť sťažovateľa, ktorou namieta porušenie svojich práv uznesením okresného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia.
2. Rozsudkom okresného súdu sp. zn. 1T/132/2014 z 20. marca 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/60/2015 zo 14. júla 2015 bol sťažovateľ uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 a 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) a § 47 Trestného zákona, lebo proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a taký čin spáchal na chránenej osobe – dieťati, pričom bol dvakrát potrestaný nepodmienečným trestnom odňatím slobody za trestné činy uvedené v § 47 Trestného zákona. Preto mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 20 rokov nepodmienečne.
3. Dňa 18. februára 2025 doručil sťažovateľ na okresný súd návrh na povolenie obnovy konania, ktorý dôvodil okrem iného novelou Trestného zákona. Ustanovený obhajca ďalej poukázal na to, že vo veci nebola vykonaná rekonštrukcia, ktorou by došlo k prevereniu výpovede poškodenej. Ďalej navrhol vypočutie príslušníkov Policajného zboru, ktorý v tom čase vykonávali hliadku.
4. Napadnutým uznesením okresný súd návrh sťažovateľa zamietol. Sťažovateľa zároveň poučil, že proti tomuto rozhodnutiu možno podať sťažnosť v lehote troch pracovných dní odo dňa vyhlásenia rozhodnutia. Podľa informácií, ktoré získal ústavný súd vlastnou činnosťou, ustanovený obhajca podal sťažnosť proti napadnutému uzneseniu ešte na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo

14. februára 2025 a na ktorom bolo uznesenie vyhlásené. O podanej sťažnosti dosiaľ rozhodnuté nebolo.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné náležitosti podania [§ 39 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)], všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. Nevyhnutnou podmienkou konania, ktorá musí byť pred podaním ústavnej sťažnosti splnená, je vyčerpanie všetkých procesných prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho práv poskytuje. Ústavná sťažnosť teda má byť podaná až vtedy, ak sa sťažovateľ nemôže reálne domôcť ochrany svojich práv u ostatných orgánov verejnej moci, najmä všeobecných súdov.

7. V okolnostiach posudzovanej veci považuje ústavný súd za preukázané, že sťažovateľ podal vo vzťahu k namietanému uzneseniu sťažnosť (ešte pred podaním ústavnej sťažnosti), o ktorej dosiaľ nebolo rozhodnuté. Tým sa vytvoril stav „dvojkoľajnosti konania“, keď by o tej istej veci mali súbežne rozhodovať dva orgány súdneho typu (nadriadený súd ako sťažnostný súd a ústavný súd), čo nie je v podmienkach právneho štátu rešpektujúceho princíp právnej istoty ústavne prípustné. Vzhľadom na skutočnosť, že uplatnenie právomoci nadriadeného súdu v danej veci predchádza uplatneniu právomoci ústavného súdu, možno považovať podanie ústavnej sťažnosti ešte pred rozhodnutím nadriadeného súdu o sťažnosti za predčasné. V rámci predbežného prerokovania tak ústavný súd dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť je potrebné odmietnuť z dôvodu podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde.

8. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, ústavný súd nepovažoval za účelné vyzývať sťažovateľa ani na odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti (nedostatok právneho zastúpenia, ústavnoprávnej argumentácie), keďže je daný aj iný dôvod, ktorý bráni preskúmaniu napadnutých rozhodnutí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. marca 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu